

5. Мазур Г.А. Підвищення родючості кислих ґрунтів / Г.А.Мазур, Г.К.Медвідь, В.Н. Самачинський. - Київ: Урожай. -176 с.
6. Можейко А.М., Воротник Т.К.. Гипсование солонцеватых каштановых почв УССР, орошаемых минерализованными водами, как метод борьбы с осолонцеванием этих почв // Тр. УкрНИИ почвоведения. - Харьков, 1958. - Т. 8. - С. 111-208.
7. Наукові основи агропромислового виробництва в зоні Степу України / [упоряд. Зубець М.В.та ін]. – К.: Аграрна наука, 2010. – 986 с.
8. Ковда В.А. Опыт оросительных мелиорации // Мелиорация почв в СССР. - М.: Наука.-1971.-С. 25-31.
9. Сегеда М.Н., Лысенко Г.В., Ермолаев Н.Н. Изменение агрохимических свойств плодородия солонцеватой почвы вследствие ее мелиорации фосфогипсом / Мелиорация и химизация земледелия Молдавии. Тез.докл.Респ.конф. 11-12 июля 1988г. - Кишинев, 1988. - 4.2. - С.60-62.
10. Гедройц К.К. Избранный сочинения / К.К. Гедройц. – М. Т.1. – 1955. – 560 с.
11. Мелиорация солонцов в СССР / И.П.Антипов-Каратаев, К.П.Пок, Г.Н.Самбур, В.Н.Филиппов. – М.: Изд-во АН СССР, 1953. – 563 с.
12. Гринценко А.М. Улучшение солонцов и солонцеватых черноземов способом химической мелиорации. Записки ХСХИ / А.М.Гринценко. – Харьков, 1939. (Т.2. Вип.1-2).
13. Буданов М.Ф. Основные меры предупреждения и устранения процесса засоления почв и мелиорация разных типов солонцов на орошаемых землях Украины //Водное хозяйство.- К., 1965. - Вып.2 - С. 35-41.
14. Семендяева Н.В., Макаренко Г.М. Мелиорация солонцовых почв гипсованием //Почвоведение. -1995. - №3. - С.344-350.

УДК 910.27+504.064

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ҐРУНТОВИХ КАРТОСХЕМ В ГІС MAPINFO

*Солоха М.О. - к.геогр.н., ННЦ "Інститут ґрунтознавства та агрохімії
ім.О.Н.Соколовського" НААН, м.Харків
Бабушкіна Р.О. – к.с.-г.н., Херсонський ДАУ*

Постановка проблеми. При проведенні моніторингу на меліорованих землях складання сучасних ґрунтових картосхем є дуже актуальним. З моменту проведення останнього детального ґрунтового дослідження вже минуло декілька десятків років. Технології, що використовувалися тоді, при складанні картографічних проектів вже не відповідають запитам сучасності. Потреба в розробці нового методичного підходу назріла вже давно. Які методичні підходи треба використовувати для побудови ґрунтових картосхем? Які особливості треба враховувати при їх побудові?

Завдання та методика досліджень. Перш за все треба зупинитись на базових принципах побудови ґрунтових картосхем. Побудова картосхеми починається тільки після коректної географічної прив'язки до сучасних географічних координат (або датумів), під якими розуміється їх використання сучасними ГІС пакетами, гармонізація цих датумів із всесвітніми географічними інститутами тощо (наприклад WGS 84, Pulkovo 42). На жаль, сучасні датуми такі як, ПЗ 90, СК 63, УСК 2000 не мають ані потрібного розповсюдження, ані підтримки на державному рівні (1,2). Побудові картосхеми передують створення карти-гіпотези. Як правило, такого роду карти створюють на базі картографічного матеріалу, який були в змозі використати. Тому карти-гіпотези створюють або на картах генштабу 1: 100 000, планах землекористувачів 1:25 000, або на основі космічних знімків якомога більшої деталізації. Останні стають всі більш популярними. Цієї тенденції сприяє умовно безкоштовні архівні знімки, як правило, закордонних супутників. А також, безкоштовне програмне забезпечення (наприклад SASPlanet). Таким чином, базовий принцип коректності географічної прив'язки ґрунтових картосхем досягається за допомогою архівних картографічних матеріалів, даних дистанційного зондування так й відповідного програмного забезпечення.

Результати досліджень. Після того, як отримано карту-гіпотезу для подальшого нанесення на неї ґрунтових контурів, треба провести її уточнення. Для цього проводять наземну експедицію. Впродовж виконання експедиційних завдань карту уточнюють й наносять оновлені дані або на паперові планшети, а потім на електронний носій, або одразу на електронну карту.

При оновленні електронної версії ґрунтової картосхеми треба враховувати наступні особливості нанесення електронних контурів. При нанесенні контуру, який має загальну межу з наступним контуром, треба зробити нанесення таким чином, щоб у обох контурів були однакові маркери (рис.1.)

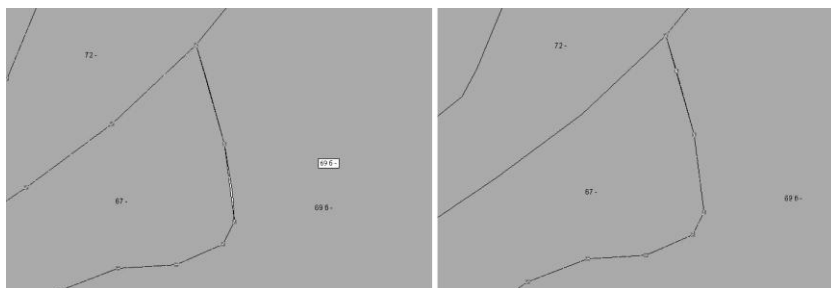

Рисунок 1 – Нанесення ґрунтових контурів маркерами (ліворуч – не вірно, праворуч – вірно)

Якщо цього не зробити ґрунтовий контур буде мати не вірну площу, та довжину контуру.

Наступною особливістю побудови ґрунтових картосхем є створення оригінальних умовних позначень. Створення оригінальних умовних позначень важлива науково-практична задача. Корінь її полягає у використанні програмного забезпечення зарубіжних виробників, в яких не зроблено бібліотеки відповідних умовних позначень, а першоджерела ґрунтових карт, це як правило, архівні радянських часів умовні позначки, яких не має ні в одному з картог-

рафічних програмних пакетів. Тому поки не розроблені власні вітчизняні бібліотеки умовних позначень, ми пропонуємо використовувати умовні позначення, які можна створити на основі бази даних ґрунтових контурів.

Для цього необхідно створити дві колонки в базі даних, наприклад: «Name_soil», «Type_soil». Де «Name_soil» (тип даних колонки Character) – назва ґрунту за системою радянських часів.

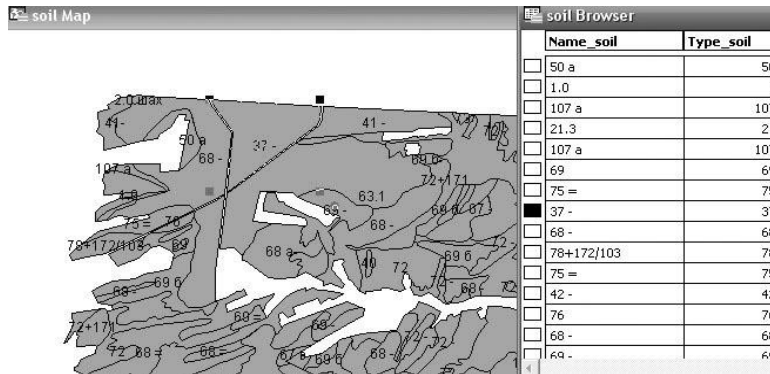

Рисунок 2 – Номери ґрунтових контурів в базі даних

«Type_soil» (тип даних Integer) - модифікована для показу на ґрунтовій карті номера ґрунтових контурів. Для цього тип даних змінено на Integer, а програма MapInfo зможе провести систематизацію за класами ґрунтових контурів й присвоїти кожному свій унікальний номер (рис.3).

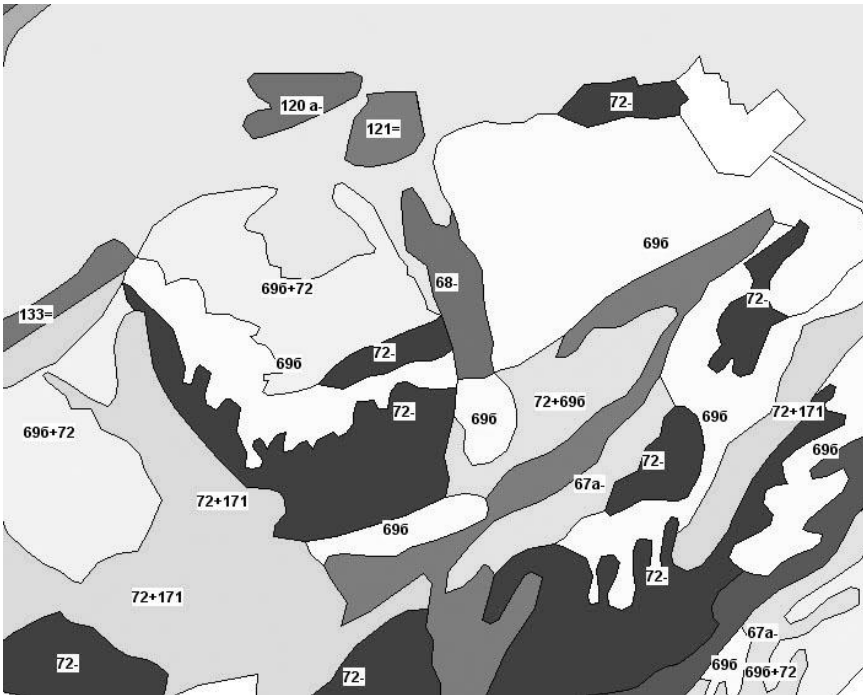

Рисунок 3 – Результати систематизації за кольором

Для того, щоб показати умовні позначення радянської системи використаємо «Name_soil» с записами в базі даних. Результати систематизації наведено на рис.3.

Висновки. 1. Використання карти-гіпотези с географічною прив'язкою в датумі WGS 84 є попереднім кроком перед побудовою ґрунтової картосхеми.
2. Суміщення ґрунтових контурів проводити за допомогою маркерів, які дозволяють вірно сумістити контури.
3. Як один з варіантів систематизації, підписи ґрунтових контурів потрібно робити використовуючи записи з бази даних замість відсутніх умовних позначень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Тарапатов М.М. Державна референтна система координат УСК-2000 та її зв'язок із іншими світовими і європейськими системами координат. –Київ. – С.174-181
2. Переход на новую систему координат УСК-2000. Режим доступу до журналу. <http://forum.uaz-club.org.ua/viewtopic.php?t=1649> . 2013р.